

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 66.

Til nr. 65

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 15.

Til nr. 66

Det foreslås, at bestyrelsens forretningsorden i børsnoterede selskaber skal angive en række forhold, som bestyrelsesmedlemmerne som minimum skal have den nødvendige indsigt i. Da der er tale om et minimumskrav, er der intet i vejen for, at der for de enkelte selskaber fastsættes en mere detaljeret forretningsorden, ligesom der ikke er tale om en udtømmende opregning af bestyrelsens pligter. Bestyrelsens pligter i øvrigt må stadig fastlægges ud fra lovgivningens regler samt de konkrete forhold i de enkelte selskaber.

Forslaget har til formål at sikre, at det enkelte bestyrelsesmedlem er opmærksom på sine pligter med hensyn til de forhold, som er angivet i de foreslåede bestemmelser. Herved lettes muligheden for at gøre et ansvar gældende mod et bestyrelsesmedlem, hvor der er tale om undladelser eller forsømmelighed.

Efter forslaget vil forretningsordenen bl.a. indeholde bestemmelser, der indskærper, at bestyrelsen har en aktiv handlepligt.

Til nr. 67

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 15.

Til nr. 68

Der er tale om en korrekturrettelse, idet § 146 tidligere er ophævet.

Til nr. 69

Den såkaldte kupregel i aktieselskabslovens § 67, stk. 2, der giver mulighed for suspension af stemmeretten efter overdragelse af aktien, blev indført i aktieselskabsloven af 1930 med det formål at beskytte selskabet og især bestyrelsen mod overraskelser på generalforsamlingen.

Muligheden for at have vedtægtsbestemte noteringsfrister blev bevaret i aktieselskabsloven af 1973. Den tilladte noteringsfrist blev dog begrænset fra seks til de nuværende tre måneder, og samtidig blev det præciseret, at kravet om notering kun kan gøres gældende, hvor aktierne er erhvervet ved overdragelse.

Tendensen til at begrænse noteringsfristernes virkefelt er fortsat på nordisk plan på trods af, at det

fælles udgangspunkt i Betænkning nr. 540 fra 1969 om en fællesnordisk aktieselskabslovgivning var den nuværende danske bestemmelse. Sverige har således afskaffet muligheden for at have vedtægtsbestemte noteringsfrister, og i Norge er noteringsfristens længde maksimeret til 4 uger. Endvidere har en undersøgelse af retstilstanden i Storbritannien, Tyskland og Frankrig vist, at disse lande ikke kender til systemer svarende til noteringsfristsbestemmelser.

I dag varetages hensynet bag § 67, stk. 2, i høj grad af de ved lov nr. 289 af 8. maj 1991 indførte bestemmelser i aktieselskabslovens §§ 28 a – 28 c og den tilhørende bekendtgørelse om opgørelse af, meddelelse om og offentliggørelse af betydelige andele i børsnoterede selskaber. Disse bestemmelser, der gennemfører Storaktionærdirektivet, direktiv 88/627/EØF af 17. december 1988, sikrer offentlighed om og en løbende ajourføring af oplysninger om de større aktieposter. Derved forhindres det, at bestyrelsen kan overraskes af spekulantangreb på generalforsamlingen.

Der har tidligere såvel i teori som i praksis hersket usikkerhed for så vidt angår spørgsmålet om, hvordan den repræsenterede, stemmeberettigede kapital opgøres ved beslutning om vedtægtsændring. Ved Højesterets dom i sagen vedrørende Aktieselskabet Ringkjøbing Bank, UfR 1991.180 H, er der imidlertid gjort endeligt op med dette spørgsmål. Aktier, på hvilke stemmeret ikke kan udøves, fordi en i vedtægterne indeholdt noteringsbestemmelse ikke er opfyldt på generalforsamlingstidspunktet, skal herefter ikke medregnes ved opgørelsen.

§ 67, stk. 2, har i praksis bl. a. haft den virkning, at en erhverver af en majoritetspost typisk må søge en forståelse med den hidtidige bestyrelse, idet han i modsat fald er uden nogen som helst indflydelse på dispositioner i selskabet i 3 måneders perioden. I denne har tidligere minoritetsgrupper pludselig majoritet grundet den midlertidige udelukkelse af erhververens stemmeret. § 67, stk. 2, indebærer derfor en faktisk hindring for overtagelse af aktieselskaber.

Det er herefter opfattelsen, at hensynet til at beskytte bestyrelsen og selskabet mod spekulantangreb ikke kan begrunde, at aktionærer i så forholdsvis lang en periode stilles helt uden indflydelsesmulighed. Navnlig når henses til det øgede informationsniveau vedrørende større aktiebesiddelser og til den internationale tendens i retning af at sikre aktionærens adgang til en effektiv udnyttelse af stemmeretten, er det fundet hensigtsmæssigt at foreslå en begrænsning af adgangen til at suspendere stemmeretten.

Da ledelsen i et selskab har en legitim interesse i at have kendskab til aktionærsammensætningen og